

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De Purificatione Sanctissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](#)

Februarius.

¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:¶:

DIES II.

De Purificatione sanctissimæ
Virginis.

I.

Beatissima Virgo in hodierno Purificationis Mysterio gloriam suam celat, nolens videri ea, quæ reapse est, nec ijs prædicta, quæ eam præcellentem reddunt; sed, quod ipsius humanitatem adhuc illustriorem reddit, ea credi cupit, quæ non est; atque ijs esse obnoxia, quæ eam aliorum contemptui possent exponere. Ipsa est Mater Dei; nec alia, quam Mater hominis videtur; est purissima, & impura esse videtur, quia purificare se cupit; quanta animi missio! Nos videri volumus ij, qui non sumus, nimirum justi; quanta superbia! Et tamen adhuc purificare se vult; quantus puritatis amor! nos impuri sumus, cum in Conceptione, tum in nativitate & vita nostra, & nos ipsos purificare negligimus. Quæ negligentia! Maria non subest Purificationis legi, cum hoc ipso legis textu sit exempta, & tamen ei se se submittit; plus facit, quam debet, quanta obedientia! Ad me quod attinet, tantum abest, ut faciam, quæ non debo, ut nec ea omnia faciam, quæ facere

facere teneor. Tantum abest, ut faciam *Februarius*, opera gratuita, ut & ijs me subtraham, ad quæ agenda obligor ; imò multoties muneri meo desum : quanta parsimonia erga Deum adeò liberalem ?

II. Maria Deo offert id, quod charissimum habet, nempe Filium suum unicum, hunc in sacrificium quantocunque staturum pretio immolat. Eheu ! Tanto jam tempore Deus à te offerri sibi desiderat, hoc unicum cordis tui, hoc videlicet peccatum cui immoderatè addictus es ; hanc parvam consuetudinem, hanc affectionem animo tuo dominantem : Et necdum obtinere eam potuit. Eodem tempore, quo sanctissima Virgo tam gratum æterno Patri munus offert, cælum nonnisi cruce & ærumnas ei promittit : Quod ei indicatur his verbis : *Tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Qualis compensatio ? Sic Deus amicos suos tractat. Visne etiam tu hoc pretio Deo te immolare ? Is neminem unquam adeò amavit, ut IESUM, & Mariam, & neminem unquam tantopere afflixit. Persuasum proin tibi habeto, cruces esse signum amicitiae, & gratiae, quam tibi impertitur ? An de hoc ambigere potes, dum vides, qui cum IESU & Maria agat ? Eheu ! An non querimoniæ & murmurationes

Februarius. tuæ, in rebus adversis satís indicant, te
contrarium credere?

III. Pater æternus voluit, ut Filius suus
per manus Mariæ sibi offerretur: Potuisset
ne gratius accipere sacrificium; cùm Deus
ipse esset Victima, & Mater DEI Sacerdos?
Si volumus, ut munera nostra DEO accep-
ta sint, ea per Mariam offeramus, cum mu-
neribus IESU uniamus, quantumvis exigua
& impura illa sint, manibus tamen tam
puris oblata victimæ tam gratæ unita, pura
evident, grata evident. Quemadmodum
Pater æternus Filium suum dare nobis vo-
luit per Mariam, sic etiam voluit, ut omnia
bona per Mariam acciperemus; & preces
denique nostras acceptare per Mariam
voluit. Omnia, quæ Filius offert Patri,
ei sunt infinitè grata: Omnia, quæ Maria
offert Filio, ei sunt acceptissima. Pater
Filio negare nihil potest, nec Filius Matri,
nec Mater filijs suis, & ijs, qui cum vera
confidentia ad eam accedunt. Si gratiæ
te deficiunt, cuius culpa id accidit, nisi
tuâ?

*Firmiter statue nihil in posterum agere, nisi
propter DEUM. Offer ei te totum penitus in
sacrificium, & precare Deiparam, ut DEUM mo-
veat ad acceptandum munus, dum ei te ipsum con-
secras.*

Mecum

Mecum sunt divitiae, ut dixem diligentes Februarius.
me. *Prov. 8. v. 18.*

MARIA, O nomen, sub quo nemini
desperandum. *Bern.*

DIES III.

De bono usu Temporis.

I.

Tempus valde pretiosum est, quia nobis
conceditur, ut eo utamur ad servien-
dum Deo, animæque nostræ salutem curan-
dam. Valde pretiosum est, quia Chri-
stus id nobis pretio sanguinis sui compa-
ravit. Valde pretiosum est, quia nec uni-
cum ejus est momentum, quo in gratia, &
charitate crescere, possessionem Dei mereri,
atque integrum omnis prorsus felicitatis
æternitatem obtinere non possimus. Un-
de momentum quodlibet aliquam quo-
dammodo æternitatem complectitur. quot
momenta perdo, tot æternitates perdo.
Quanta jactura? Stupidi planè sumus,
si his non movemur; imò summopere cæ-
ci, si etiam occasiones tempus hoc tam
charum perdendi quæramus, atque ejus ja-
cturam in gaudijs nostris numeremus.
Verum, an non insanimus, si eo abuta-

G 5

mur?